

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1145/2003

z 27 czerwca 2003

**zmieniające Rozporządzenie Rady nr 1685/2000 odnośnie kwalifikowalności wydatków związanych
z projektami współfinansowanymi z Funduszy Strukturalnych**

Przyjęła niniejsze rozporządzenie:

Artykuł 1

Załącznik do Rozporządzenia Rady nr 1685/2000 zostaje zastąpiony tekstem zawartym w Załączniku do niniejszego Rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze Rozporządzenie wchodzi w życie 7 dni po opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Następujące punkty znajdujące się w niniejszym Załączniku powinny być stosowane od dnia 5 sierpnia 2000 r.:

- (a) w odniesieniu do zasady 1, punkty 1.2, 1.3, 2.1, 2.2 i 2.3,
- (b) w odniesieniu do zasady 3, punkt 1,
- (c) w odniesieniu do zasady 7, punkty od 1 do 5,

Niniejsze Rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 27 czerwca 2000.

W imieniu Komisji

Michel BARNIER

Członek Komisji

Załącznik

Zasady odnośnie kwalifikowalności kosztów

Zasada nr 1: wydatki faktycznie poniesione

1. Płatności dokonywane przez beneficjentów końcowych

1.1 Płatności dokonywane przez beneficjentów końcowych w rozumieniu akapitu trzeciego art. 32 ust.1 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 (dalej zwanego „rozporządzeniem ogólnym”) mają formę gotówkową, z zastrzeżeniem wyjątków wyszczególnionych w punkcie 1.4.

Doprecyzowanie terminu „indywidualny odbiorca pomocy”

1.2 W odniesieniu do programów pomocowych zgodnych z art. 87 Traktatu oraz pomocy przyznawanej przez podmioty określone przez Państwa Członkowskie, „płatności dokonywane przez beneficjentów końcowych” oznaczają pomoc wypłaconą indywidualnemu odbiorcy pomocy, **który dla celów niniejszego rozporządzenia został zdefiniowany jako instytucja prywatna lub publiczna realizująca indywidualny projekt**, przez podmioty, które przyznają pomoc. Wypłata pomocy przez beneficjentów końcowych musi być uzasadniona poprzez odwołanie do warunków i celów pomocy.

Nowy podpunkt – płatności faktycznie poniesione

1.3 Wydatki dokonywane na rzecz funduszy venture capital, funduszy pożyczkowych oraz funduszy poręczeń kredytowych (włącznie z holdingami funduszy venture capital) są traktowane jako „wydatki faktycznie poniesione” w rozumieniu akapitu trzeciego artykułu 32(1) Rozporządzenia Ogólnego, pod warunkiem, że fundusz taki spełni wymogi określone odpowiednio w Zasadach 8 i 9.

1.4 W innych przypadkach niż te, o których mowa w pkt. 1.2, „płatności dokonywane przez beneficjentów końcowych” oznaczają wypłaty dokonywane przez podmioty lub prywatne albo publiczne firmy, które bezpośrednio odpowiedzialne są za zlecenie projektów, i które zostały określone w Uzupełnieniu do Programu Operacyjnego zgodnie z artykułem 18 ust. 3(b) Rozporządzenia Ogólnego.

Zmiany w numeracji

1.5 Przy spełnieniu warunków określonych w pkt. **1.6, 1.7 oraz 1.8** amortyzacja, wkłady rzeczowe oraz koszty ogólne także mogą stanowić część płatności, o których mowa w pkt. 1.1. W takim przypadku jednak, współfinansowanie projektu z funduszy strukturalnych nie powinno przekraczać całkowitego kosztu kwalifikowanego zakończonego projektu, wyłączając wkłady rzeczowe.

1.6 Koszt amortyzacji budynków oraz urządzeń, które mają bezpośredni związek z celami projektu, stanowi koszt kwalifikowany jeśli następujące warunki są spełnione:

(a) dana nieruchomość czy urządzenie nie zostały nabyte z wykorzystaniem dotacji krajowej czy Wspólnotowej,

- (b) koszt amortyzacji obliczany jest zgodnie z zasadami rachunkowości oraz
- (c) koszt odnosi się wyłącznie do okresu współfinansowania projektu będącego przedmiotem rozważań.

1.7 Wkład rzeczowy stanowi wydatek kwalifikowany przy założeniu, że następujące warunki są spełnione:

- (a) polega na udostępnieniu ziemi lub nieruchomości, urządzeń lub materiałów, usług badawczych lub działań specjalistycznych, lub nieodpłatnej pracy wykonywanej przez wolontariuszy;
- (b) nie jest wnoszony w odniesieniu do **instrumentów montażu finansowego**, do których odnoszą się zasady nr 8, 9 i 10;
- (c) jego wartość może być oceniona w sposób niezależny i poddana audytowi;
- (d) w przypadku udostępnienia ziemi lub nieruchomości, jego wartość została potwierdzona przez niezależnego, wykwalifikowanego rzeczoznawcę lub upoważniony podmiot publiczny;
- (e) w odniesieniu do nieodpłatnej pracy wykonywanej przez wolontariuszy, jej wartość jest obliczana z uwzględnieniem ilości godzin oraz normalnej stawki godzinowej i dziennej za wykonaną pracę;
- (f) postanowienia przepisów 4, 5 i 6 stosuje się, gdy dotyczą.

1.8 Koszty ogólne stanowią wydatek kwalifikowany, jeśli opierają się na kosztach rzeczywistych, związanych z wdrażaniem projektu współfinansowanego z funduszy strukturalnych, i jeśli są rozdzielane pro rata (proporcjonalnie) na projekt, przy zastosowaniu uzasadnionej i sprawiedliwej metody.

Wcześniej – odbiorca indywidualny

1.9 Postanowienia zawarte w **pkt. od 1.5 do 1.8** stosuje się w odniesieniu do **odbiorców końcowych** pomocy, o których mowa w pkt. 1.2, w odniesieniu do programów pomocowych zgodnych z art.87 Traktatu oraz pomocy udzielonej przez podmioty określone przez Państwa Członkowskie.

1.10 Państwa Członkowskie mogą stosować bardziej restrykcyjne zasady przy ustalaniu kosztów kwalifikowanych, do których odnoszą się pkt. od **1.6, 1.7 oraz 1.8**.

Zmiany w numeracji

2. Potwierdzanie wydatków

2.1 Jako zasadę przyjmuje się, że płatności dokonywane przez beneficjentów końcowych, **deklarowane jako płatności okresowe oraz płatność salda końcowego**, winny być udokumentowane potwierdzoną fakturą. Gdy nie jest to możliwe, płatność winna być udokumentowana dokumentami księgowymi o podobnej wartości dowodowej.

doprecyzowanie

2.2 W zakresie rozwoju rolnictwa, postanowienia ujęte w punkcie 2.1 mają zastosowanie, bez naruszania szczegółowych zasad ustanowionych w Rozporządzeniu Rady nr 445/2002, w przypadku określania standardowych kosztów jednostkowych dla określonych inwestycji dokonywanych w sektorze leśnictwa.

2.3 Dodatkowo, gdy realizacja projektów podlega procedurze przetargowej, płatności dokonywane przez końcowych beneficjentów, deklarowane jako płatności okresowe oraz płatności salda końcowego, winny być poparte fakturami zgodnymi z postanowieniami podpisanej umowy. We wszystkich pozostałych przypadkach, włącznie z przyznawaniem dotacji publicznych, płatności dokonywane przez beneficjentów końcowych, deklarowane jako płatności okresowe i płatności salda końcowego, powinny być uzasadniane przez wydatki faktycznie poniesione (włączając wydatki, o których mowa w pkt. 1.5) przez odbiorców ostatecznych zdefiniowanych w punkcie 1.2.

Zmiany redakcyjne oraz wyszczególnienie dwóch przypadków: zamówienia publiczne oraz inne przypadki

3. Podwykonawstwo

3.1 Bez uszczerbku dla stosowania bardziej restrykcyjnych przepisów krajowych, wydatki odnoszące się do następujących umów o podwykonawstwo nie kwalifikują się do współfinansowania z Funduszy Strukturalnych:

- (a) Podwykonawstwo, które powoduje wzrost kosztu realizacji projektu bez przyczyniania się do proporcjonalnego wzrostu jej wartości;
- (b) Umowy o podwykonawstwo zawierane z pośrednikami lub doradcami, w których płatność wyrażona jest jako procent kosztu całkowitego projektu, chyba że płatność taka uzasadniona jest przez końcowego beneficjenta przez odwołanie się do rzeczywistej wartości dostarczonych produktów lub usług.

3.2 W przypadku wszystkich umów o podwykonawstwo, podwykonawcy zobowiązują się dostarczyć podmiotom prowadzącym audyt oraz podmiotom prowadzącym kontrolę wszystkie niezbędne informacje odnośnie czynności objętych podwykonawstwem.

Zasada nr 2: księgowanie przychodu

1. Na potrzeby niniejszej zasady „przychody” obejmują dochód uzyskany w ramach projektu w okresie jego współfinansowania lub w okresie do zakończenia programu pomocowego, jeśli tak zostanie określone przez Państwo Członkowskie, z tytułu sprzedaży, najmu, świadczenia usług, opłat_ oraz innych równoważnych wpływów, z wyjątkiem:
 - (a) przychodów wygenerowanych w okresie cyklu życia współfinansowanej inwestycji, która podlega stosownym przepisom art. 29 ust.4 rozporządzenia ogólnego;
 - (b) przychodów wygenerowanych w ramach instrumentów finansowych, do których odnoszą się zasady nr 8, 9 i 10;
 - (c) wkładów sektora prywatnego na współfinansowanie projektów, wykazywane wraz z wkładami z środków publicznych w tabelach finansowych dla danej pomocy

2. Przychody, o których mowa w pkt. 1 stanowią dochód, który pomniejsza wysokość wymaganego dla projektu współfinansowania z funduszy strukturalnych. Zanim obliczony zostanie udział środków z Funduszy Strukturalnych, ale nie później niż w momencie zakończenia programu pomocowego, przychody są odejmowane od kosztu kwalifikowanego projektu w całości lub *pro rata*, w zależności od tego, czy w całości czy tylko w części zostały wygenerowane przez współfinansowany projekt.

Zasada nr 3: koszty finansowe i inne oraz koszty usług prawnych

1. Koszty finansowe

Odsetki od debetu (inne niż wydatki na dopłaty do oprocentowania, udzielane w ramach przyjętego programu pomocy publicznej, celem obniżenia kosztu pozyskania kapitału dla przedsiębiorstw zaciągających kredyt), opłaty związane z transakcjami finansowymi, prowizje związane z wymianą walut, straty z tytułu różnic kursowych, inne czysto finansowe koszty nie kwalifikują się do współfinansowania z funduszy strukturalnych. **Aczkolwiek, opłaty związane z międzynarodowymi transakcjami finansowymi w ramach pomocy z programu PEACE II oraz Inicjatyw Wspólnotowych (INTERREG III, LEADER+, EQUAL and URBAN II) stanowią wydatki kwalifikujące się do współfinansowania z funduszy strukturalnych, po potrąceniu odsetek uzyskiwanych z płatności gromadzonych na koncie.** Ponadto, jedynie w przypadku grantów globalnych, odsetki od debetu płacone przez wyznaczoną instytucję pośredniczącą przed płatnością salda końcowego dla danej pomocy, są kosztem kwalifikowanym **po odjęciu odsetek uzyskiwanych z płatności gromadzonych na koncie.**

Uzupełnienie
– możliwość
kwalifikowani
a wydatków
związanych z
transakcjami
międzynarodo
wymi w
określonych
przypadkach

Wcześniej dotyczyło to odsetek generowanych przez zaliczki gromadzone na koncie.

2. Koszty bankowe związane z założeniem i prowadzeniem rachunku

Koszty bankowe związane z założeniem i prowadzeniem rachunku są kosztami kwalifikowanymi, jeśli dla uzyskania współfinansowania dla wdrażanego projektu z funduszy strukturalnych wymagane jest otwarcie oddzielnego rachunku lub rachunków.

3. Opłaty za porady prawne, opłaty notarialne, koszty ekspertyz technicznych i finansowych oraz koszty księgowości lub audytu

Opłaty te są kosztami kwalifikowanymi, jeśli są bezpośrednio związane z projektem i są niezbędne do jego przygotowania lub wdrożenia, lub, w przypadku kosztów prowadzenia księgowości lub audytu, związane są z wypełnieniem wymogów stawianych przez instytucję zarządzającą.

4. Koszty poręczeń udzielonych przez bank lub inną instytucję finansową

Koszty te są kosztami kwalifikowanymi, o ile obowiązek uzyskania poręczenia wynika z przepisów prawa krajowego czy Wspólnotowego lub decyzji Komisji zatwierdzającej przyznanie pomocy.

5. Grzywny, karne opłaty oraz opłaty związane ze sprawami sądowymi

Koszty te nie są kosztami kwalifikowanymi.

Zasada nr 4: zakup używanego sprzętu

Bez uszczerbku dla stosowania bardziej restrykcyjnych przepisów krajowych, koszt zakupu używanego sprzętu kwalifikuje się do współfinansowania z funduszy strukturalnych, jeśli spełnione są następujące trzy warunki:

- (a) sprzedawca sprzętu winien dostarczyć deklarację stwierdzającą pochodzenie produktu oraz potwierdzić, że w przeciągu ostatnich siedmiu lat nie został on nabyty z wykorzystaniem krajowego lub Wspólnotowego grantu;
- (b) cena sprzętu nie przekracza wartości rynkowej i jest niższa od ceny nowego sprzętu;
- (c) sprzęt winien posiadać właściwości techniczne niezbędne dla realizacji projektu i spełniać obowiązujące normy oraz standardy;

Zasada nr 5 : zakup ziemi

1. Zasada ogólna

1.1 Bez uszczerbku dla stosowania bardziej restrykcyjnych przepisów krajowych, koszt zakupu niezabudowanego gruntu kwalifikuje się do współfinansowania z funduszy strukturalnych, jeśli spełnione są następujące trzy warunki:

- (a) istnieje bezpośredni związek pomiędzy zakupem ziemi a celami współfinansowanego projektu;
- (b) za wyjątkiem przypadków, o których mowa w pkt. 2, koszt zakupu ziemi nie może stanowić więcej niż 10% całkowitych kosztów kwalifikowanych projektu, chyba że dla programu pomocowego zatwierdzonego przez Komisję został ustalony wyższy udział;
- (c) należy uzyskać certyfikat od niezależnego, wykwalifikowanego rzeczoznawcy lub upoważnionego podmiotu publicznego, potwierdzający, że cena zakupu nie przekracza wartości rynkowej.

1.2 W przypadku programów pomocowych zgodnych z art.87 Traktatu kwalifikowanie kosztu zakupu ziemi winno być oceniane w odniesieniu do programu jako całości.

2. Projekty z zakresu ochrony środowiska

W odniesieniu do projektów z zakresu środowiska, wszystkie z poniższych kryteriów winny być spełnione, by uznać koszt za kwalifikowany:

- zakup jest przedmiotem pozytywnej decyzji instytucji zarządzającej,
- ziemia jest użytkowana zgodnie z przeznaczeniem przez okres określony w decyzji,
- ziemia nie jest przeznaczona na cele rolnicze, wyjąwszy uzasadnione przypadki zatwierdzone przez instytucję zarządzającą,
- zakup został dokonany przez lub w imieniu instytucji publicznej lub podmiotu podlegającego prawu publicznemu,

Zasada nr 6: zakup nieruchomości

1. Zasada ogólna

Przy spełnieniu warunków wyszczególnionych w pkt.2, bez uszczerbku dla stosowania bardziej restrykcyjnych przepisów prawa krajowego, koszty zakupu nieruchomości, tzn. budynków już wybudowanych oraz gruntu na którym stoją, kwalifikują się do współfinansowania z funduszy strukturalnych, jeśli istnieje bezpośredni związek pomiędzy zakupem a celami danego projektu.

2. Warunki kwalifikowalności

- 2.1 Należy uzyskać certyfikat wystawiony przez niezależnego, wykwalifikowanego rzeczoznawcę lub upoważniony podmiot publiczny, stwierdzający, że cena zakupu nie przekracza wartości rynkowej, oraz bądź zaświadczający, że budynek spełnia normy krajowe, bądź określający elementy, które nie spełniają norm krajowych, jeśli ich korekta jest przewidziana przez beneficjenta krajowego w ramach projektu,
- 2.2 W przeciągu ostatnich 10 lat na budynek nie została przyznana dotacja krajowa czy Wspólnotowa, co w przypadku objęcia kosztów zakupu współfinansowaniem z Funduszy Strukturalnych, powodowałoby podwojenie pomocy,
- 2.3 Nieruchomość winien być używany dla celów i przez okres określony przez instytucję zarządzającą,
- 2.5 Budynek może być użytkowany tylko zgodnie z celami projektu. W szczególności, budynek można przeznaczyć na siedzibę urzędu administracji publicznej, tylko jeśli jest to zgodne z działaniami kwalifikującymi się do wsparcia z danego funduszu strukturalnego.

Zasada nr 7: VAT i inne podatki oraz obciążenia

1. VAT nie jest kosztem kwalifikowanym, chyba że jest rzeczywiście i w sposób ostateczny płacony przez beneficjenta końcowego, lub indywidualnego odbiorcę pomocy w ramach programu pomocowego, do którego odnosi się art.87 Traktatu, lub pomocy przyznanej przez podmioty określone przez Państwo Członkowskie. Jeśli VAT jest zwrotny, w jakikolwiek sposób, nie jest kosztem kwalifikowanym, nawet jeśli beneficjent końcowy czy indywidualny odbiorca pomocy nie uzyska zwrotu podatku. **Publiczny lub prywatny status beneficjenta końcowego lub odbiorcy końcowego nie jest brany pod uwagę dla określenia czy VAT stanowi wydatek kwalifikujący się zgodnie z zapisami niniejszych zasad.**
2. **Podatek VAT, którego beneficjent końcowy lub odbiorca końcowy nie może odzyskać poprzez odwołanie się do określonych zasad krajowych, powinien stanowić wydatek kwalifikujący się tylko wtedy, gdy takie zasady są w pełni zgodne z Szóstą Dyrektywą Rady nr 77/388/EWG odnośnie VAT.**

Dodano informację o znaczeniu publicznego / prywatnego charakteru odbiorcy pomocy z pkt. widz. kwalifikowania wydatków związanych z VATem.

Dodano
nowy
punkt

3. W przypadku gdy beneficjent końcowy **lub odbiorca końcowy** pomocy podlega stawce ujednoliconej zgodnie z Tytułem XIV Szóstej Dyrektywy Rady nr 77/388/EWG odnośnie VAT, na potrzeby pkt. 1 uznaje się, że istnieje możliwość ubiegania się o zwrot nadpłaconego podatku.
4. **Bez naruszania zasad zawartych w art. 29(6) Rozporządzenia Ogólnego, Współfinansowanie Wspólnoty nie może przekroczyć całkowitego wydatku kwalifikowanego, z wyłączeniem podatku VAT.**
5. Inne podatki i obciążenia (w szczególności podatki bezpośrednie oraz społeczne), które wynikają z współfinansowania z funduszy strukturalnych nie stanowią kosztów kwalifikowanych, chyba że są rzeczywiście i w sposób ostateczny płacone przez beneficjenta końcowego lub odbiorcę **końcowego pomocy**.
-
- Doprecyzowanie poprzez odwołanie się do Rozporządzenia Ogólnego
- Ważniejsze odwołanie

Zasada nr 8 : fundusze venture capital i fundusze pożyczkowe

1. Zasada ogólna

Fundusze Strukturalne mogą współfinansować kapitał funduszy venture capital oraz/lub funduszy pożyczkowych lub holdingów funduszy venture capital (dalej zwanych „funduszami”), jeśli spełnione są warunki wyszczególnione w pkt.2. Na potrzeby niniejszego przepisu „fundusze venture capital i fundusze pożyczkowe” oznaczają instrument inwestycyjny utworzony celem dostarczania kapitału w postaci akcji zwykłych lub innych form kapitału podwyższonego ryzyka, w tym pożyczek, do małych i średnich przedsiębiorstw w rozumieniu rozporządzenia Komisji nr 96/280/WE2. „Holdingi funduszy venture capital” oznaczają fundusze utworzone w celu inwestowania w kilka funduszy venture capital i funduszy pożyczkowych. Udział Funduszy Strukturalnych w funduszach może być uzupełniany inwestycjami lub poręczeniami z innych instrumentów finansowych Wspólnoty.

2. Warunki

2.1 Podmioty współfinansujące lub zarządcy funduszu przedkładają szczegółowy biznes plan określający między innymi docelowy rynek, kryteria i warunki finansowania, budżet operacyjny funduszu, właścicieli i podmioty współfinansujące, profesjonalizm, kompetencje i niezależność kadry zarządzającej, regulaminy regulujące wewnętrzną organizację funduszu, planowane wykorzystanie wkładu Funduszy Strukturalnych wraz z uzasadnieniem, politykę odnośnie wycofania się z inwestycji, wewnętrzne procedury odnośnie likwidacji funduszu, w tym dotyczące ponownego wykorzystania zysków przypisanych do wkładu z funduszy strukturalnych. Biznes plan jest starannie oceniany, a jego wdrożenie jest monitorowane przez lub w imieniu instytucji zarządzającej.

- 2.2 Fundusz powoływany jest jako niezależna osoba prawna zarządzana na zasadach ustalonych przez udziałowców lub poprzez wyodrębnienie jednostki organizacyjnej w ramach istniejącej instytucji finansowej. W tym drugim przypadku fundusz podlega oddzielnej umowie wdrożeniowej, w której zastrzega się w szczególności utrzymywanie oddzielnych rachunków bankowych, odróżniających środki zainwestowane w fundusz (w tym te wniesione z Funduszy Strukturalnych) od środków pierwotnie dostępnych w instytucji. Wszyscy udziałowcy funduszu wnoszą wkłady w gotówce.
- 2.3 Komisja nie może być partnerem ani udziałowcem funduszu.
- 2.4 Wkład z Funduszy Strukturalnych podlega ograniczeniom sformułowanym w art.29 ust.3 i ust.4 rozporządzenia ogólnego.
- 2.5 Fundusze mogą inwestować tylko w małe i średnie przedsiębiorstwa na etapie ich tworzenia, we wczesnej fazie ich rozwoju (w tym w fazie załóżkowej) oraz w fazie ekspansji i tylko w takie działania, które udziałowcy oceniają jako ekonomicznie opłacalne. Ocena opłacalności winna uwzględniać wszystkie źródła dochodu przedsiębiorstw, będących przedmiotem rozważań. Fundusze nie mogą inwestować w firmy w trudnej sytuacji w rozumieniu Wytycznych Wspólnoty odnośnie pomocy publicznej dla ratowania i restrukturyzacji przedsiębiorstw w trudnej sytuacji.
- 2.6 Należy zastosować środki ostrożności celem zminimalizowania zakłócania warunków konkurencji na rynku venture capital oraz rynku pożyczek. W szczególności dochody z inwestycji kapitałowych oraz pożyczek (po odjęciu *pro rata* kosztów zarządzania) mogą zostać preferencyjnie rozdzielone pomiędzy udziałowców z sektora prywatnego tylko do wysokości wynagrodzenia ustalonego w umowie zawartej między udziałowcami, zaś pozostała część powinna być podzielona proporcjonalnie pomiędzy udziałowców i fundusze strukturalne. Zyski funduszu, wynikające z wkładu Funduszy Strukturalnych, winny być ponownie przeznaczone na wspieranie rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw w tym samym kwalifikowanym obszarze wsparcia.
- 2.7 Średniorocznie, w okresie trwania programu pomocowego koszty zarządzania nie mogą przekraczać 5% wpłaconego kapitału, chyba, że przeprowadzony przetarg wykaże konieczność podwyższenia tego pułapu.
- 2.8 W momencie zakończenia projektu, koszty kwalifikowane funduszu (końcowego beneficjenta) obejmują kapitał funduszu, który został zainwestowany lub pożyczony MSP, łącznie z poniesionymi kosztami zarządzania.

2.9 Wkłady wniesione do funduszu z funduszy strukturalnych lub innych źródeł publicznych, w tym także inwestycje funduszu w pojedyncze MSP, podlegają przepisom odnośnie pomocy publicznej.

3. Rekomendacje

3.1 Komisja zaleca stosowanie norm wyszczególnionych w pkt. 3.2 do 3.6 w odniesieniu do funduszy, do których wnoszone są wkłady z funduszy strukturalnych. Stosowanie się do niniejszych zaleceń będzie postrzegane przez Komisję jako pozytywny element w ocenie stosowania się funduszu do przepisów odnośnie pomocy publicznej. Niniejsze rekomendacje nie są wiążące dla celów oceny kwalifikowalności kosztów.

3.2 Wkład sektora prywatnego winien być znaczący i przekraczać 30%.

3.3 Fundusze winny być wystarczająco duże oraz odnosić się do odpowiednio dużej populacji docelowej, by zagwarantować ekonomiczną opłacalność, oraz koncentrować się **na obszarach / w sektorach, w stosunku do których występuje zawodność rynku**. Harmonogram inwestycji winien być zbieżny z okresem finansowania z funduszy strukturalnych.

*areas of market deficiency
zastąpiono areas of market failure*

3.4 Moment wniesienia kapitału do funduszu winien być jednakowy dla funduszy strukturalnych i udziałowców oraz *pro rata* do zadeklarowanych wkładów.

3.5 Fundusze winny być zarządzane przez niezależny zespół profesjonalistów, posiadających dostateczne doświadczenie zawodowe, gwarantujące wymaganą zdolność oraz wiarygodność do zarządzania funduszem venture capital.

3.6 Fundusze nie powinny nabywać pakietów większościowych w przedsiębiorstwach oraz winny dążyć do zrealizowania wszystkich inwestycji w okresie funkcjonowania funduszu.

Zasada nr 9: fundusze poręczeniowe

1. Zasada ogólna

Fundusze strukturalne mogą współfinansować kapitał funduszy poręczeniowych, jeśli spełnione są warunki wyszczególnione w pkt.2. Na potrzeby niniejszego przepisu „fundusze poręczeniowe” oznaczają instrumenty finansowe udzielające poręczeń funduszom venture capital i pożyczkowym w rozumieniu Zasady nr 8 oraz inne projekty finansowania ryzyka MSP (w tym pożyczki) mające na celu ograniczanie strat związanych z inwestycjami w małe i średnie przedsiębiorstwa w rozumieniu definicji zawartej w rozporządzeniu 96/280/WE. Fundusze mogą mieć formę utworzonych przez MSP funduszy wzajemnych wspieranych z środków publicznych, funduszy komercyjnych, lub funduszy całkowicie finansowanych z

środków publicznych. Udział funduszy strukturalnych w funduszach może być uzupełniany poręczeniami częściowymi udzielanymi przez inne instrumenty finansowe Wspólnoty.

2. Warunki

- 2.1 Podmioty współfinansujące lub zarządcy funduszu składają szczegółowy biznes plan tak, jak ma to miejsce w przypadku funduszy venture capital (Zasada nr 8), *mutatis mutandis*, określający docelowy portfel poręczeń. Biznes plan jest starannie oceniany a jego wdrażanie jest monitorowane przez lub w imieniu instytucji zarządzającej.
- 2.2 Fundusz powoływany jest jako niezależna osoba prawna zarządzana na zasadach ustalonych przez udziałowców lub poprzez wyodrębnienie jednostki organizacyjnej w ramach istniejącej instytucji finansowej. W tym drugim przypadku fundusz podlega oddzielnej umowie wdrożeniowej, w której zastrzega się w szczególności utrzymywanie oddzielnych rachunków bankowych, odróżniających środki zainwestowane w fundusz (w tym te wniesione z funduszy strukturalnych) od środków pierwotnie dostępnych w instytucji.
- 2.3 Komisja nie może być partnerem ani udziałowcem funduszu.
- 2.4 Fundusze mogą udzielać poręczeń inwestycji, które są oceniane jako potencjalnie opłacalne. Fundusze nie powinny udzielać poręczeń przedsiębiorstwom znajdującym się w trudnej sytuacji w rozumieniu wytycznych Wspólnoty odnośnie pomocy publicznej dla ratowania i restrukturyzacji przedsiębiorstw w trudnej sytuacji.
- 2.5 Część wkładu z funduszy strukturalnych pozostała po wygaśnięciu poręczeń winna być ponownie wykorzystana na działania związane z rozwojem MSP na tym samym kwalifikowanym obszarze wsparcia.
- 2.6 Średniorocznie, w okresie trwania programu pomocowego koszty zarządzania nie mogą przekraczać 2% wpłaconego kapitału, chyba że przeprowadzony przetarg wykaże konieczność podwyższenia tego pułapu.
- 2.7 W momencie zakończenia projektu, koszty kwalifikowane funduszu (końcowego beneficjenta) obejmują oszacowany drogą niezależnego audytu kapitał, niezbędny do pokrycia udzielonych poręczeń, łącznie z poniesionymi kosztami zarządzania.
- 2.8 Wkłady wniesione do funduszu z funduszy strukturalnych lub innych źródeł publicznych, w tym także inwestycje funduszu w pojedyncze MSP, podlegają przepisom odnośnie pomocy publicznej.

Zasada nr 10: leasing

1. Zasady ogólne

Koszty poniesione w związku z działalnością leasingową kwalifikują się do współfinansowania z funduszy strukturalnych, jeśli spełnione są warunki wyszczególnione w punktach od 2 do 4.

2. Pomoc za pośrednictwem leasingodawcy

- 2.1 Leasingodawca jest bezpośrednim odbiorcą środków z Funduszy Strukturalnych przeznaczonych na obniżenie rat leasingu płaconych przez leasingobiorcę w odniesieniu do aktywów objętych umową leasingu.
- 2.2 Umowy leasingu, na które wypłacana jest pomoc Wspólnotowa, winny przewidywać możliwość zakupu lub gwarantować minimalny okres leasingu, odpowiadający okresowi użytkowania środka trwałego, będącego przedmiotem kontraktu.
- 2.3 W przypadku wypowiedzenia umowy leasingu przed upływem minimalnego okresu leasingu, bez uzyskania uprzedniej zgody właściwej instytucji, leasingodawca winien zwrócić odpowiedniej instytucji krajowej (celem zwrotu do odpowiedniego funduszu) część pomocy Wspólnotowej odpowiadającej pozostałemu okresowi leasingu.
- 2.4 Zakup aktywów przez leasingodawcę, potwierdzony fakturą z odnotowaniem lub dokumentem księgowym o jednakowej wartości dowodowej, stanowi wydatek kwalifikujący się do współfinansowania. Maksymalna kwota kwalifikowana do współfinansowania przez Wspólnotę nie powinna przekraczać wartości rynkowej aktywów objętych leasingiem.
- 2.5 Koszty związane z umową leasingu (zwłaszcza podatek, prowizja leasingodawcy, odsetki, koszty ogólne, opłaty związane z ubezpieczeniem), inne niż te, o których mowa w pkt. 2.4, nie są kosztami kwalifikowanymi.
- 2.6 Pomoc Wspólnotowa wypłacona leasingodawcy winna być przeznaczona w całości na korzyść leasingobiorcy poprzez jednakowe obniżenie wszystkich rat leasingu przez okres trwania leasingu.
- 2.7 Poprzez ustalenie podziału rat leasingu lub przy użyciu alternatywnej metody dającej taką samą gwarancję, leasingodawca winien wykazać, że korzyść z pomocy Wspólnotowej w całości odniesie leasingobiorca.
- 2.8 Koszty, o których mowa w pkt. 2.5, wykorzystanie jakichkolwiek korzyści podatkowych wynikających z operacji leasingu oraz inne warunki kontraktu winny odpowiadać tym, które wystąpiłyby w przypadku braku interwencji finansowej ze strony Wspólnoty.

3. Pomoc dla leasingobiorcy

- 3.1 Leasingobiorca jest bezpośrednim odbiorcą współfinansowania Wspólnoty.
- 3.2 Raty leasingu płacone przez leasingobiorcę leasingodawcy, potwierdzone fakturą z odnotowaniem lub innym dokumentem księgowym o jednakowej wartości dowodowej, są kosztem kwalifikowanym do współfinansowania.
- 3.3 W przypadku umów leasingu, które przewidują możliwość zakupu lub gwarantujące minimalny okres leasingu odpowiadający okresowi użytkowania aktywów, będącego przedmiotem kontraktu maksymalna kwota kwalifikowana do współfinansowania przez Wspólnotę nie powinna przekraczać

rynkowej wartości aktywów będącego przedmiotem leasingu. Inne koszty związane z umową leasingu (podatek, prowizja leasingodawcy, odsetki, koszty ogólne, opłaty związane z ubezpieczeniem itd.) nie są kosztami kwalifikowanymi.

- 3.4 Pomoc Wspólnotowa odnośnie umów leasingu, o których mowa w pkt.3.3 jest wypłacana jednorazowo lub w transzach zgodnie z faktycznie płaconymi ratami leasingu. W przypadku, gdy okres obowiązywania umowy leasingu przekracza końcową datę rozliczenia płatności w ramach pomocy Wspólnotowej, jedynie koszty rat leasingu przypadające do zapłaty i zapłacone przez leasingobiorcę przed końcową datą rozliczenia płatności w ramach pomocy Wspólnotowej, są kosztami kwalifikowanymi.
- 3.5 W przypadku umów, które nie zawierają opcji zakupu oraz umów, które obowiązują krócej niż przez okres użyteczności aktywów, do którego umowa się odnosi, raty leasingu kwalifikują się do współfinansowania przez Wspólnotę proporcjonalnie do okresu kwalifikowanego projektu. Leasingobiorca musi jednak wykazać, że leasing był najbardziej efektywną kosztowo metodą pozyskania sprzętu. W przypadku, gdy przy zastosowaniu alternatywnej metody (np. wynajęcie sprzętu) koszty byłyby niższe, dodatkowe koszty wynikające z wykorzystania leasingu odejmuje się od kosztów kwalifikowanych.
- 3.6 Państwa Członkowskie mogą stosować bardziej restrykcyjne przepisy odnośnie określania kosztów kwalifikowanych, o których mowa w pkt. od 3.1 do 3.5.

4. Sprzedaż i leasing zwrotny

Raty leasingu płacone przez leasingobiorcę w ramach projektu sprzedaży lub leasingu zwrotnego mogą być wydatkami kwalifikowanymi zgodnie z zasadami określonymi w pkt. 3. Koszty nabycia aktywów nie są kwalifikowane do współfinansowania przez Wspólnotę.

Zasada nr 11: koszty poniesione w związku z zarządzaniem i wdrażaniem funduszy strukturalnych

1. Zasada ogólna

Koszty poniesione przez Państwo Członkowskie w związku z zarządzaniem, wdrażaniem, monitoringiem oraz kontrolą Funduszy Strukturalnych nie kwalifikują się do współfinansowania, za wyjątkiem kosztów przewidzianych w pkt.2 oraz mieszczących się w kategoriach określonych w pkt. 2.1.

2. Kategorie kosztów kwalifikowanych do współfinansowania, związanych z zarządzaniem, wdrażaniem, monitoringiem oraz kontrolą

2.1 Następujące kategorie kosztów kwalifikują się do współfinansowania z środków pomocowych, jeśli spełnione są warunki określone w pkt. 2.2. do 2.7.:

- koszty związane przygotowaniem, wyborem, oceną oraz monitoringiem pomocy i projektów (z wyłączeniem kosztów nabycia oraz instalacji komputerowych systemów zarządzania, monitoringu oraz ewaluacji),
- koszty spotkań komitetów monitorujących oraz podkomitetów zajmujących się wdrażaniem pomocy. Koszt ten może również obejmować koszty uczestnictwa ekspertów oraz innych uczestników, w tym uczestników z krajów trzecich, w pracach komitetów, jeśli przewodniczący komitetu uzna ich udział za istotny dla skutecznego wdrażania pomocy,
- koszty audytów i kontroli na miejscu projektów,

2.2 Koszt wynagrodzenia, łącznie ze składkami na ubezpieczenie społeczne, jest kosztem kwalifikowanym tylko w odniesieniu do:

- (a) urzędników służby cywilnej oraz innych urzędników państwowych oddelegowanych na mocy odpowiednio udokumentowanej decyzji właściwych władz do realizacji zadań, o których mowa w pkt.2.1;
- (b) innych pracowników zatrudnionych do realizacji zadań, o których w pkt.2.1;

Okres oddelegowania lub zatrudnienia nie może przekraczać daty końcowej kwalifikowania kosztów, określonej w decyzji zatwierdzającej program pomocowy.

2.3 Udział Funduszy Strukturalnych w wydatkach, o których mowa w pkt. 2.1 winien być ograniczony do kwoty maksymalnej, która zostanie ustalona dla programu pomocowego zatwierdzonego przez Komisję, i nie powinien przekraczać sumy limitów określonych w pkt. 2.4 i 2.5.

2.4. Dla wszystkich programów pomocowych, za wyjątkiem Inicjatyw Wspólnotowych, specjalnego programu PEACE II oraz działań innowacyjnych, limit jest wyznaczany przez sumę następujących wielkości:

- 2.5% części całkowitego wkładu funduszy strukturalnych, który nie przekracza równowartości 100 mln Euro
- 2.00% części całkowitego wkładu funduszy strukturalnych, który przekracza równowartość 100 mln Euro, ale nie przekracza równowartości 500 mln Euro,
- 1.00% całkowitego wkładu funduszy strukturalnych, który przekracza równowartość 500 mln Euro, ale nie przekracza równowartości 1 000 mln Euro,
- 0,5% całkowitego wkładu Funduszy Strukturalnych, który przekracza równowartość 1 000 mln Euro.

2.5 Dla Inicjatyw Wspólnotowych, działań innowacyjnych oraz specjalnego programu PEACE II, limit wynosi 5% całkowitego wkładu funduszy strukturalnych. W przypadku, gdy w programie pomocowym

uczestniczy więcej niż jedno Państwo Członkowskie, ze względu na wyższe koszty zarządzania i wdrażania, limit może zostać podwyższony i jest wówczas ustalany decyzją Komisji.

2.6. W celu obliczenia wielkości limitów, o których mowa w pkt. 2.4 i 2.5, całkowity wkład Funduszy Strukturalnych to wkład całkowity ustalony dla każdego programu pomocowego zatwierdzonego przez Komisję.

2.7 Realizacja pkt. 2.1 do 2.6 niniejszej zasady winna zostać uzgodniona pomiędzy Komisją a Państwem Członkowskim i zapisana w programie pomocowym. Wysokość wkładu zostanie ustalona zgodnie z art. 29 ust. 7 rozporządzenia ogólnego. Na potrzeby monitoringu, koszty o których mowa w pkt. 2.4 i 2.5 będą przedmiotem oddzielnego działania lub poddziałania w ramach pomocy technicznej.

3. Inne wydatki w ramach pomocy technicznej

Działania, które mogą być współfinansowane w ramach pomocy technicznej, inne niż te określone w pkt. 2 (takie jak studia, seminaria, akcje informacyjne, ewaluacja, zakup oraz instalacja komputerowych systemów zarządzania, monitorowania i ewaluacji) nie są przedmiotem warunków określonych w pkt. 2.4 do 2.6. Koszty wynagrodzenia pracowników służby cywilnej oraz innych urzędników państwowych realizujących tego typu działania nie są kosztami kwalifikowanymi.

4. Wydatki administracji publicznej związane z realizacją projektu

Następujące wydatki administracji publicznej kwalifikują się do współfinansowania poza pomocą techniczną, jeśli odnoszą się do realizacji projektu, pod warunkiem, że nie wynikają z zadań statutowych instytucji publicznej lub z zadań związanych z codziennym zarządzaniem, monitoringiem oraz kontrolą:

(a) koszty profesjonalnych usług świadczonych przez służby publiczne w toku wdrażania projektu. Koszty te mogą być zafakturowane na końcowego beneficjenta (podmiot publiczny lub prywatny) lub potwierdzone na podstawie dokumentów o jednakowej wartości dowodowej, które umożliwiają identyfikację rzeczywistych kosztów poniesionych przez dane służby publiczne w odniesieniu do projektu;

(b) koszty wdrożenia projektu, w tym koszty związane z zapewnieniem usług, poniesione przez instytucję publiczną będącą beneficjentem końcowym, która realizuje projekt na własny rachunek, bez pomocy zewnętrznych inżynierów czy innych firm. Wydatki te muszą odnosić się do wydatków rzeczywiście i bezpośrednio poniesionych na współfinansowany projekt i muszą zostać potwierdzone na podstawie dokumentów, które umożliwiają identyfikację rzeczywistych kosztów poniesionych przez dane służby publiczne w związku z danym projektem.

Zasada nr 12: kwalifikowalność projektu w zależności od lokalizacji

1. Zasada ogólna

Jako zasadę przyjmuje się, że współfinansowane projekty winny być zlokalizowane w regionie, do którego skierowana jest pomoc.

2. Wyjątki

2.1. W przypadku, gdy region do którego skierowana jest pomoc, w całości lub częściowo skorzysta z projektu zlokalizowanego poza tym regionem, projekt taki może zostać zaakceptowany do współfinansowania przez instytucję zarządzającą, jeśli spełnione są wszystkie warunki określone w pkt. 2.2 do 2.4. W innym przypadku, projekt może zostać zaakceptowany do współfinansowania zgodnie z procedurą określoną w pkt.3. W odniesieniu do projektów finansowanych w ramach Finansowego Instrumentu Wspierania Rybołówstwa (FIWR) zawsze należy postępować zgodnie z procedurą określoną w pkt.3.

2.2 Projekt musi być zlokalizowany na obszarze Państwa Członkowskiego z poziomu NUTS II, bezpośrednio sąsiadującego z regionem, do którego skierowana jest pomoc.

2.3. Maksymalna kwota wydatków kwalifikowanych jest ustalana *pro rata* proporcjonalnie do przewidywanych korzyści z projektu, które odniesie region i opiera się na ocenie dokonywanej przez podmiot niezależny od instytucji zarządzającej. Korzyści winny być szacowane z uwzględnieniem specyficznych celów pomocy i oczekiwanego efektu. Projekt nie może zostać zaakceptowany do współfinansowania, jeżeli proporcja korzyści jest mniejsza niż 50%.

2.4 Dla każdego działania w ramach programu pomocowego, koszty kwalifikowane projektu, zaakceptowane zgodnie z pkt. 2.1, nie powinny przekraczać 10% całkowitych kosztów kwalifikowanych danego działania. Dodatkowo, koszt kwalifikowany wszystkich projektów programu pomocowego przyjętego zgodnie z pkt. 2.1, nie powinien przekraczać 5% całkowitych kosztów kwalifikowanych danego programu pomocowego.

2.5 Projekty zaakceptowane przez instytucję zarządzającą zgodnie z pkt. 2.1 winny zostać wykazane w rocznych i końcowym raporcie z wdrażania programu pomocowego.

3. Inne przypadki

W przypadku projektów zlokalizowanych poza regionem, do którego skierowana jest pomoc, które jednak nie spełniają warunków, o których mowa w pkt.2 , oraz warunków dla projektów finansowanych w ramach FIWR, akceptacja projektu do współfinansowania wymaga wcześniejszej zgody Komisji, która wydawana jest odnośnie konkretnego przypadku, w następstwie prośby złożonej przez Państwo Członkowskie, z uwzględnieniem bliskości projektu w odniesieniu do regionu, poziomu przewidywanych korzyści, wysokości kosztów w stosunku do kosztu całkowitego działania oraz programu pomocowego. Procedura,

o której mowa w niniejszym punkcie, stosuje się również do programów pomocowych realizowanych w regionach peryferyjnych.